

Ogsaa Befolkningens Hengivenhed for Højskoleforstanderen forstod han nu, efter at han havde set ham i hans rette Element, i hans Skole, hvor han med sin Stok stolprede om mellem Elever og Lærere som en Fader for dem alle, uddelende Opmuntringer, Kærtegn og milde Tilrettevisninger overalt. Navnlig begreb han denne Mands mærkelige Magt over de unges Sind, da han første Gang saa' ham staa paa en Talerstol, saa fuld af ungdommelig Begejstring, saa varm i sin Tro, saa henreven af sine Følelser, at Taarerne stod ham i de lysebrune Øjne, mens han talte med vidt udbredte Arme, som om han i sin Næstekærlighed vilde favne den hele Verden.

Dagen efter Emanuels Ankomst havde der været afholdt et stort Folkemøde paa Skolen, hvor han var optraadt som Hovedtaleren, idet han efter Opfordring havde gentaget sit Foredrag fra Skibberup Forsamlingshus. De paafølgende Dage havde han sammen med Forstanderen gæstet forskellige Vennekredse rundt om i Nabolaget, og alle Vegne var han bleven modtaget med Henrykkelse og havde faaet mange nye Venner.

Men særlig havde dette Besøg haft Betydning for hans Bestemmelser med Hensyn til Fremtiden. Han indsaa' nu, at Bispen havde Ret, og at det